

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010688
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914010688.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka na neverejnom zasadnutí konanom 09.02.2016 prejednal sťažnosti obžalovaných K. H. a L. K. proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota z 28.01.2016, sp. zn. 1T/162/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosti obžalovaných K. H., nar. XX.XX.XXXX a L. K., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Vyššie označeným uznesením okresný súd podľa § 79 ods. 3 Tr. por. po ich výsluchu zamietol žiadosti obžalovaných K. H. a L. K., ktorými sa domáhali prepustenia z väzby na slobodu.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. neprijal písomné sľuby obžalovaných a nenahradil väzbu obžalovaných dohľadom probačného a mediáčného úradníka. Podľa § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. neprijal záruku Dobrovoľného hasičského zboru v Gemerskom Jablonci, ako náhradu za väzbu obžalovaného K. H..

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podali obaja obžalovaní sťažnosti, ktoré odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov.

Obžalovaný L. K. v písomných dôvodoch v podstate uviedol, že rozhodnutie okresného súdu je nezákonné a arbitrárne, pretože nereaguje na jeho argumentáciu uvedenú v žiadosti o prepustenie z väzby. V tejto súvislosti poukázal na čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako i čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy SR, keď od 17.11.2014 o jeho väzbe rozhodovali súdy v lehotách viac ako 2 mesiace, resp. viac ako 3 mesiace. Okresný súd nereaguje ani na vývoj dôkaznej situácie v jeho prospech a vzhľadom aj na túto okolnosť je nevyhnutné uplatňovať zásadu prezumpcie neviny. 20-mesačné trvanie väzby je neprimerane dlhé, keď sa do rozporu so zákonom dostal prvýkrát a zabezpečenie látky Cannabis v troch až deviatich dávkach pre vlastnú potrebu nerobí sporným.

Z týchto dôvodov žiadal, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a jeho prepustil z väzby na slobodu. Obžalovaný K. H. v písomných dôvodoch v podstate argumentoval tým, že doposiaľ nebol vykonaný dôkaz, ktorý by dokazoval, že predávaná bylina bola marihuana. Obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol a svoje výpovede nemenil, pričom stále tvrdí, že adolescentom predával čaj herba a šalviu lekársku. I keď krajský súd opakovane svojimi rozhodnutiami zrušil oslobodzujúce rozsudky a ponechal obžalovaného vo väzbe, tak tieto rešpektuje, ale zásadne s nimi nesúhlasí. Na hlavnom pojednávaní konanom 28.01.2016 sa výsluchom svedkov dôkazná situácia v neprospech obžalovaného nezmenila a preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu po prijatí záruky a jeho sľubu.

Krajský súd na podklade sťažností podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že okresný súd postupoval správne, keď zamietol žiadosti obžalovaných ako neopodstatnené a ich väzbu nenahradil substitučnými inštitútmi.

Konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu bolo totiž vykonané podľa zákona a tiež samé rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd je rovnakého názoru, ktorý je podporený rovnakými dôvodmi uvedenými prvostupňovým súdom v napadnutom uznesení, na ktoré možno z dôvodu stručnosti v celom rozsahu odkázať, keďže si ich krajský súd osvojil.

Okresný súd v písomnom vyhotovení svojho uznesenia podrobne vyložil jednak skutkový stav vo veci týkajúci sa ich väzby a jednak stručne, ale jasne odôvodnil výrok svojho uznesenia, a preto súd rozhodujúci o sťažnostiach v podrobnostiach na odôvodnenie napadnutého uznesenia poukazuje a tam uvedené skutočnosti si osvojuje.

Krajský súd zdôrazňuje, že vo veci rozhodoval opakovane, a to naposledy svojím uznesením z 08.12.2015, sp. zn. 5Tos/113/2015, ktorým zrušil uznesenie o prepustení obžalovaných a ich žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Tak sa stalo potom, ako pôvodný rozsudok okresného súdu z 15.10.2015 zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a zároveň podľa § 325 Tr. por. nariadil, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu.

Po tom, ako iný senát vykonal dokazovanie opätovným výsluchom obžalovaných a svedkov, nedošlo ani po vykonaní týchto úkonov k takej zmene v dôvodoch väzby u obžalovaných, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie týkajúce sa ich osobnej slobody.

Okrem spomenutého dôvodného podozrenia ako jedného z predpokladov ďalšieho trvania väzby, je v posudzovanej veci splnená aj ďalšia podmienka väzobného stíhania obžalovaných, a to existencia konkrétnych väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., na základe ktorých bola obžalovaným obmedzená osobná sloboda 25.03.2014, a to uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota z 28.03.2014 sp. zn. 0Tp 17/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 09.04.2014 sp. zn. 4Tpo 13/2014. Krajský súd v Banskej Bystrici následne vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 4Tpo/18/2014 z 25.06.2014, 4Tpo/31/2014 z 15.10.2014, 5Tos/121/2014 z 29.12.2014, 5Tos/32/2015 zo 14.04.2015 a 5Tos/68/2015 z 31.07.2015 potom vždy konštatoval dôvody ich väzby a že povaha, charakter trestnej činnosti obžalovaných a ich osoby nedávajú žiadnu záruku, že by účel väzby u nich bolo možné dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka, resp. iným substitučným inštitútom.

Krajský súd sa tak mohol stotožniť s názorom okresného súdu, že u oboch obžalovaných dôvody väzby nepominuli a naďalej u nich pretrváva dôvod preventívnej väzby a obmedzenie osobnej slobody obžalovaných je preto naďalej dôvodné. Súčasná dôkazná situácia je totiž dostatočná na vyslovenie existencie dôvodného podozrenia, že obžalovaní sa mali dopustiť aj stíhaného obzvlášť závažného drogového zločinu, za ktorý im hrozí uloženie vysokého trestu.

Riziko, t.j. dôvodná obava, že by obžalovaní v prípade prepustenia na slobodu konali spôsobom uvedeným v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda prevyšuje substitučné inštitúty a doposiaľ vôbec nebolo rozptýlené dôvodné podozrenie, že obaja aj predávali marihuanu chráneným osobám. Doterajšia väzba u obžalovaných stíhaných pre drogový obzvlášť závažný zločin, za ktorý im hrozí uloženie trestu odňatia slobody až na 15 rokov, nie je preto v súčasnom štádiu trestného konania - po opätovnom zrušení pôvodného rozsudku, zjavne neprimeraná.

Z týchto dôvodov krajský súd vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď nepovažoval za dostatočné nahradenie ich väzby inými substitučnými inštitútmi.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.